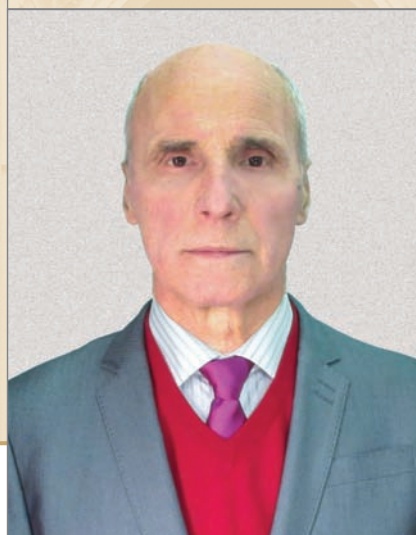

ДЕНИСЮК Володимир Антонович

Випускник
факультету автоматики
і напівпровідникової
електроніки (1964)

Старший науковий співробітник
ДУ «ІДНТПІН ім. Г. М. Доброва
НАН України»

*Кандидат технічних наук,
доцент*

Народився 2 січня 1942 р. у м. Баку (Азербайджанська Республіка), де тимчасово працював його батько. Після закінчення середньої школи м. Львова в 1958 р. вступив на механічний факультет ЛПІ. На третьому курсі був переведений на факультет автоматики і напівпровідникової електроніки, який закінчив у 1964 р.

Був направлений на Київський завод напівпровідникових приладів. Працював інженером-технологом, начальником технологічного бюро, начальником лабораторії. В 1968 р. переведений на Київський НДІ мікроприладів. У 1975 р. впроваджував розробки колективу НДІ в Болгарії. Згодом очолював лабораторію неруйнівної діагностики в Центрі фізико-хімічних досліджень та високоточних вимірювань, а надалі був заступником директора цього центру.

У 1978 р. здобув науковий ступінь кандидата технічних наук. Був науковим керівником більш як 30 НДДКР, опублікував у галузевих та академічних журналах понад 150 наукових статей з питань розробки методів діагностики напівпровідникових структур із застосуванням електрофізичних методів, скануючого електронного і лазерного мікроскопів. Автор понад 60 винаходів. За їх розробку і впровадження був нагороджений медалями ВДНГ СРСР. Науковець входив до провідних учених країни в цих сферах. У 90-х рр. вивчав практику інноваційної діяльності, стажувався в Німеччині.

З 1998 р. працював начальником управління Міністерства України у справах науки і технологій, потім — заступником директора ДП. Отримав сертифікати ЄС — менеджера з інноваційної діяльності та тренера з міжнародного трансферу технологій, в Україні — експерта з оцінки нематеріальних активів. З 2001 р. працює в ДУ «Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки імені Г. М. Доброва НАН України».

В. А. Денисюк опублікував авторські наукові праці, що є практично одними з перших в Україні щодо: розвитку системи передачі (трансферу) технологій в Україні, венчурного капіталу, розвитку інноваційних територіальних структур, завдань високотехнологічного розвитку економіки, проблем

комерціалізації результатів НДР, розвитку відкритих інновацій та ін.

Володимир Антонович творчо співпрацював із вченими-економістами, що сприяло публікації спільних фундаментальних праць, зокрема з докторами економічних наук, професорами В. П. Соловйовим, Н. І. Чухрай, Ю. М. Харазішвілі, Б. А. Маліцьким, А. В. Марковим, І. О. Булкіним, В. М. Цілібіною, О. С. Поповичем та канд. екон. наук, проф. Г. О. Андроськом. Наукові праці В. А. Денисюка також опубліковані у наукових журналах Республіки Сербії, Литви, Білорусі, Російської Федерації та у колективних монографіях України та Білорусі.

Двічі був позаштатним консультантом Комітету Верховної Ради України з питань та освіти, брав участь у розробці стратегій інноваційного розвитку національної економіки, працював у програмах ЄС.

З 1995 до 2003 р. підготував декілька літературних творів із розробленими пропозиціями щодо підвищення відповідальності влади в суспільстві. На деякі з них отримав сертифікати про реєстрацію авторських прав у Бібліотеці Конгресу США (US Copyright Office), зокрема на написаний у співавторстві з братом Анатолієм Денисюком. Є співавтором трьох розділів, що увійшли до III тому видання «Науковці України — еліта держави» (Київ, 2014 р.).

У 2004 р. опублікував статтю «Провідна та організа-

ційна роль влади в інноваційному розвитку» (журнал «Інтелектуальна власність» № 9 і № 11), у якій розглянув певні завдання влади стосовно запуску та забезпечення інноваційного розвитку економіки в Україні.

Ініціював розробку та запровадження в Україні щорічних державних статистичних спостережень створення та використання передових технологій. У 2015 р. із канд. мед. наук І. А. Чайковським отримав патент України на перспективний винахід з оцінки функціонального стану серцево-судинної системи людини.

Має дружну сім'ю — кохану дружину Ніну, прекрасних дітей та онуків.

В. А. Денисюк з дружиною Ніною та донькою Любою, Париж